JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS CHRISTINE STIX-HACKL

10 päivänä toukokuuta 2001 [1]

I Asian tosiseikat, sovellettavat säännökset ja oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

1. Euroopan komissio on 3.8.2000 nostanut yhteisöjen tuomioistuimessa EY 226 artiklan nojalla jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen sillä perusteella, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 94/58/EY muuttamisesta 25 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/35/EY (jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2. Direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1.7.1999 tai yhden vuoden kuluttua direktiivin antamisesta sen mukaisesti, kumpi päivämäärä on aikaisempi. Direktiivi hyväksyttiin 25.5.1998, joten täytäntöönpanon määräaika päättyi 25.5.1999.

3. Koska komissio ei ollut tähän päivämäärään mennessä saanut Luxemburgin hallitukselta mitään ilmoitusta kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä ja koska sillä ei ollut muutakaan tietoa asiasta, se vaati 20.8.1999 lähettämällään kirjeellä vastaajaa ottamaan kantaa asiaan kahden kuukauden kuluessa.

4. Komissio ei saanut vastausta tähän kirjeeseen, joten se lähetti 24.1.2000 EY 226 artiklassa tarkoitetun perustellun lausunnon Luxemburgin suurherttuakunnalle, ja siinä se vaati tarpeellisten toimenpiteiden toteuttamista kahden kuukauden määräajassa.

5. Luxemburgin hallitus vastasi 13.4.2000 lähettämällään kirjeellä, jolla se toimitti säädöstekstit 9.11.1990 annetusta laista, joka koskee julkisen alusrekisterin käyttöönottamista, sekä kahdesta suurherttuan asetuksesta, joista toinen on annettu

1 — Alkuperäinen kieli: saksa.

29.1.1997 ja toinen 13.9.1999. Näistä ilmenee Luxemburgin hallituksen mukaan, että kansainvälisten merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskeva yleissopimus (STCW-yleissopimus), STCW-koodi sekä tekniset liitteet on pantu täytäntöön Luxemburgin oikeudessa, millä direktiivin sisältöä koskevat vaatimukset on jo pitkälle täytetty.

6. Koska komission mukaan kyseiset säännökset eivät täytä direktiivin vaatimuksia ja koska Luxemburgin hallitus ei ole myöskään ilmoittanut mistään myöhemmistä lisätoimista, komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa.

7. Euroopan komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, ettei Luxemburgin suurherttuakunta ole noudattanut merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 94/58/EY muuttamisesta 25 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/35/EY ja EY 249 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

— velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8. Luxemburgin suurherttuakunta vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— lykkää asian käsittelyä siihen asti, kunnes komissio on peruuttanut kanteensa

tai

— hylkää kanteen.

II Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen

Asianosaisten näkökannat

9. Komissio väittää pääasiallisesti, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole nou-

dattanut EY 249 artiklan kolmannen kohdan, EY 10 artiklan ja direktiivin 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan toteuttaa määräajassa kaikki direktiivin täysimääräisen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kansallisessa oikeusjärjestyksessä ja ilmoittaa niistä välittömästi komissiolle. Vastauksenaan Luxemburgin väitteisiin komissio ilmoittaa, että se pitää periaatteessa mahdollisena, että direktiivi pannaan täytäntöön siten, että kansalliseen oikeusjärjestykseen sisällytetään sellainen kansainvälisoikeudellinen sopimus, jollainen STCW-sopimus on, mutta että se on kuitenkin sillä kannalla, että nyt esillä olevassa tapauksessa yhteisön oikeuden mukaisia vaatimuksia oikeustilan yksiselitteisyydestä ja täsmällisyydestä ei ole täytetty. Tämä ilmenee jo siitäkin, että Luxemburgin hallitus tekee paraikaa työtä direktiivin täytäntöönpanemiseksi.

10. Luxemburgin suurherttuakunta vetoaa siihen, että direktiivin mukaiset velvoitteet on pitkälle täytetty STCW-yleissopimuksen, STCW-koodin sekä teknisten liitteiden täytäntöönpanolla, ja se viittaa siihen, että tarpeellisilta osiltaan lainsäädäntömenettely direktiivin täysimääräiseksi täytäntöönpanemiseksi on vireillä. Lisäksi se viittaa vielä ehdotukseen suurherttuan asetukseksi, jolla pannaan täytäntöön merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta 22 päivänä marraskuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/58/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 25.5.1998 annetulla direktiivillä 98/35/EY. Tämä ehdotus on oheistettu liitteeksi siihen vastaukseen, jonka se on antanut komission vastaukseen. Luxemburgin hallitus ilmoittaa, että tämä ehdotus tullaan piakkoin hyväksymään kansallisten menettelysääntöjen mukaisesti, ja se pyytää, että komissio peruuttaisi kanteensa.

Asian arviointi

11. Luxemburgin hallitus ei kiistä sitä, että direktiivin osalta on vielä toteutettava erityisiä täytäntöönpanotoimia kyseiset säännökset antaen. Näin ollen se ei loppujen lopuksi kiistä myöskään sitä, että se ei ole määräajassa noudattanut direktiivin säännösten mukaisia velvoitteita.

12. Sitä, onko ja missä laajuudessa direktiivin osalta tapahtunut "rinnakkaistäytäntöönpano" sen vuoksi, että STCW-sopimus on jo pantu täytäntöön, ei tässä yhteydessä ole tarpeen tarkemmin selvittää.

13. Sikäli kuin Luxemburgin hallitus on vedonnut sittemmin toimittamaansa säädösehdotukseen direktiivin täytäntöönpanemiseksi ja ilmoittanut odottavansa sen tulevan piakkoin hyväksytyksi kansallisten menettelysääntöjen mukaisesti, on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on

otettava huomioon yksinomaan jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä,[2] ja että jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja.[3]

14. Tämän lisäksi on muistettava, että EY 226 artiklaan perustuvan kanteen hyväksyminen edellyttää ainoastaan sitä, että jäsenyysvelvoitteita todetaan objektiivisesti jätetyn noudattamatta, eikä edellytyksenä ole jäsenvaltion tietoisen hidastelun tai vastustuksen toteennäyttäminen.[4] Perustelut kuten ne, joissa on vedottu edistymiseen lainsäädäntömenettelyssä ja joilla Luxemburgin hallitus pyrkii esittämään esillä olevan tilanteen sellaisena, että se on asianmukaisesti ja asiaan paneutuen ponnistellut direktiivin täytäntöönpanemiseksi, ovat siten lopputuloksen kannalta merkityksettömiä, kun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen on objektiivisesti todettavissa ajankohtana, jota sovellettavien menettelysääntöjen kannalta on pidettävä ratkaisevana.

15. Luxemburgin hallituksen vaatimukseen menettelyn lykkäämisestä siihen asti, kunnes komissio on peruuttanut kanteensa, on todettava, että komissio on ottanut kantaa tähän Luxemburgin hallituksen vastauskirjelmän liitteessä mainittuun vaatimukseen 21.12.2000 yhteisöjen tuomioistuimelle toimitetussa kirjelmässä, jossa komissio ilmoittaa olevansa valmis peruuttamaan kanteensa heti sen jälkeen kun kyseinen ehdotus on lopullisesti hyväksytty ja asianmukaisesti julkaistu, mistä komissio kuitenkin toteaa, että tätä ei ilmeisestikään ole vielä tapahtunut.

16. Näin ollen on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole säädetyssä määräajassa antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Näin ollen komission kanne on perusteltu.

III Oikeudenkäyntikulut

17. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Luxemburgin suurherttuakunta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

2 — Ks. esim. asia C-147/00, komissio v. Ranska, tuomio 15.3.2001 (Kok. 2001, s. I-2387, 26 kohta) sekä asia C-384/99, komissio v. Belgia, tuomio 30.11.2000 (Kok. 2000, s. I-10633, 16 kohta).

3 — Ks. esim. asia C-374/00, komissio v. Ranska, tuomio 7.12.2000 (Kok. 2000, s. I-10799, 13 kohta) sekä asia C-166/97, komissio v. Ranska, tuomio 18.3.1999 (Kok. 1999, s. I-1719, 13 kohta).

4 — Asia 301/81, komissio v. Belgia, tuomio 1.3.1983 (Kok. 1983, s. 467, 8 kohta; Kok. Ep. VII, s. 37).

IV Ratkaisuehdotus

18. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 94/58/EY muuttamisesta 25 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/35/EY ja EY 249 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

— velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.